

Česká poezie

Luboš Svoboda
Vypadáme, že máváme

Luboš Svoboda

Debut

fra

Luboš Svoboda
Vypadáme, že máváme

Luboš Svoboda (1986 v Chýnově) žije a pracuje v Praze. Absolvoval Literární akademii Josefa Škvoreckého, v současnosti studuje na Filozofické fakultě UK obor Nová média. Básně dosud publikoval v literárních časopisech.

Luboš Svoboda
Vypadáme, že máváme

Luboš Svoboda
Vypadáme, že máváme

fra

Česká poezie
Luboš Svoboda
Vypadáme, že máváme

Redakce Martina Blažeková a Petr Borkovec
Fotografie na obálce
Luboš Svoboda, *Holy Tabs*, 2012
Jako eknihu vydalo roku 2014 Fra,
Šafaříkova 15, 12000 Praha 2,
fra@fra.cz, www.fra.cz
Elektronické vydání první

© Éditions Fra, 2014
Text © Luboš Svoboda, 2014
Cover photo © Luboš Svoboda, 2012
Author photo © Radek Brousil, 2014
ISBN 978-80-87429-62-4
ISBN 978-80-87429-73-0 (Pdf)
ISBN 978-80-87429-74-7 (ePub)
ISBN 978-80-87429-75-4 (Mobi)

Obsah

<i>když za gesty nezůstává</i>	9
<i>ten stín velkého křesla</i>	10
<i>všechna telefonní čísla došla</i>	11
<i>zatím, než přijde syn</i>	12
<i>polož ten svícen z chvojí na hrob</i>	13
<i>až jednou budeš mluvit</i>	14
<i>ten pocit, že ses přesáhl</i>	15
<i>čistítka do uší ze skelné vaty</i>	16
<i>do batohu si notebook dávám ještě teplý</i>	17
<i>s notebookem na břicho</i>	18
<i>stojí na přechodu</i>	20
<i>smrt nám šetří znaky</i>	21
Open space office	22
<i>na vesnici se dny</i>	23
<i>„jsem nejlepší!“</i>	24
31. 12.	25
<i>všechno mít v pořádku</i>	26
<i>dělám, že mě nevidíš, nevidíš</i>	27
<i>pomaluj mu ruce, medicíno, zjistíš</i>	28
Zoloft 100	29
Zed', album	30
Zametání, byt	31
<i>hřmí kroky doktorů</i>	32
<i>těš se domů na svoje červené</i>	33
<i>dvacet minut</i>	34
<i>co mám zmáčknout?</i>	35
<i>když se zbavím všech svých zlozvyků</i>	36
Kuřáci	37
<i>světlo ze dvora</i>	38
<i>trochu žluté v mlze</i>	39
<i>chodí do čínských restaurací</i>	40

Podnájem	41
<i>zdál se ti sen</i>	42
<i>tak tlustí lidé</i>	43
<i>když všechna data</i>	44
<i>v čepicích profily známých nepoznávám</i>	45
<i>zarazit si do úst chlupatý klín</i>	46
<i>sahám levou rukou</i>	47
<i>přišel jsi o celé týdny</i>	48
<i>tlačítko HOTOVO</i>	49
Jídelny	50
<i>tohle město drží číšníky</i>	51
<i>prázdniny se sekly</i>	52
<i>když levým ramenem</i>	53
<i>krátkou</i>	54
<i>zde kde není kde</i>	55

když za gesty nezůstává
skrytého nic
opravář foťáků se svými
šrámy
„to je tak, když
fotíš za každou cenu“

ten stín velkého křesla
holuby plaší
klid svítání, svícení

po klasicistních římsách
běhají občas veverky
opatrně stírám smítko
z dotykového displeje

nechtíc pohnu vším
a všechno vyplaším

všechna telefonní čísla došla
její obočí vlaje jako graf
v kanceláři plné světla fouká
z větráku
ruka jako šmirgl vykreslila
na desce stolu hrubou cestu
rychlých hovorů za pět konec
„už nejseš nikde nebo ne?“

zatím, než přijde syn,
není ta polévka moc ostrá?
zatím, pak poručím víc
a jeden závitek
svinutý jako já
a jarní jako tenhle podzim
zatím, než přijde a potom on –
pípne esemeska
– už je inženýr

polož ten svícen z chvojí na hrob,
ale hlavně sem

a když někdo další přinese
nebude možné dát ho doprostřed

až jednou budeš mluvit
na žampiony v obchodě
tak jak to známe
říkat jim táák, táák
každému zvlášť
řekni to rovnou
všechno

ten pocit, že ses přesáhl
když ses dotkl rukou prodavačky
když začalo dávat smysl
že jíš – že si rád kupuješ jídlo

„zabalte mi to do fólie,
aby mi tohle všechno tady
nevyteklo,“ říkám jí
a ona jak pták

kartu, kartu, kartu

čistítko do uší ze skelné vaty
nastražené na zrcadle
„to proti skřípání zubů v malém bytě je
nutné,“ říká
a její tělo
dotažené do konce
leží s dlaněmi vzhůru